

Charlotte Antonsen (V):

Efter anmodning fra Folketingets Europaudvalg har DUPI udarbejdet en ganske glimrende rapport om udviklingen i EU på de områder, der har været omfattet af de danske forbehold. Derfor vil jeg gerne for det første takke alle partierne her i Folketinget, fordi de bakkede op om forslaget. Det er jo ikke hver dag, at Venstre på den måde får sine ideer igennem.

Men dernæst – og det er vel især det, der er centralt i dag – vil jeg gerne takke menneskene bag rapporten. Det var en stor opgave at få for DUPI, og det var med meget kort varsel, men jeg synes faktisk, at vi har fået en ganske glimrende rapport af meget høj kvalitet, som netop gennemgår, hvad situationen har været i EU på de politikområder, der er så vigtige for Danmark, fordi det jo er de områder, som Danmark har valgt at stå uden for.

De danske undtagelser har eksisteret i snart 8 år, og efter disse 8 år er der kommet så meget kød på de politiske områder, der er omfattet af de danske undtagelser, at vi i dag i langt højere grad kan danne os et afklaret billede af, hvad vi fra dansk side står uden for, så længe vi fastholder de danske undtagelser.

Med andre ord viser rapporten punkt for punkt, hvordan de danske undtagelser ikke er, hvad de har været. Man beskriver, for at bruge rapportens ord, hvordan man er gået fra usikkerhed til klarhed på de fire områder: forsvar, det monetære samarbejde, det retlige samarbejde og unionsborgerskabet.

Det er vel også det, der er baggrunden for hr. Holger K. Niensens udtalelser i dag i Berlingske Tidende, hvor SF jo erkender, at den faktiske udvikling i hvert fald på nogle områder har været en anden end den, man frygtede dengang, og det er jo især det retlige, der bliver peget på, hvor man måske i højere grad, da man formulerede forbeholdet, frygtede at få et eller andet fælles politi. Men det, der har vist sig at være konsekvensen af det retlige samarbejde i EU i hvert fald på overstatsligt niveau, har været flygtningepolitik, og det har været civilretligt samarbejde.

Så jeg håber da, at hr. Holger K. Nielsen her i dag vil tage konsekvensen af sine egne udtalelser i Berlingske Tidende og erklære det retlige forbehold krig; så kan det jo komme på, snarest efter at vi har haft en første afstemning om euroen her i sensommeren.

Kort om de enkelte punkter vil jeg sige, at det, der er vigtigt, og det, der er godt liberalt,

når vi ser på ØMU'en, er, at man i EU i stigende grad går væk fra og ikke bruger så meget krudt på den detaljeregulering, der var meget væsentlig i 1980'erne med den sociale dimension, men i højere og højere grad, som vi så det på topmødet i Lissabon, er gået over til at tale om liberalisering og i det her tilfælde om telesektoren, højhastighedsadgang til Internet og spørgsmål som forskeres mobilitet.

Det er sundt liberalt, at man ikke i den grad detaljeregulerer og i højere grad forsøger i fælles flok at trække på samme hammel og forsøger at træffe nogle beslutninger om beskæftigelsesinitiativer, som betyder, at Europa som sådan kan gøre noget ved den alt for høje arbejdsløshed.

Det er utilfredsstillende, at Danmark er udenfor, og derfor håber vi selvfølgelig, at det bliver et ja ved ØMU-folkeafstemningen.

På det forsvars- og sikkerhedspolitiske område er forholdet til NATO blevet afklaret. Der er ingen konflikt. Og især efter at briterne i efteråret 1998 accepterede, at EU får en militær kapacitet, er det kommet til at gå stærkt med den konkrete udformning af EU's forsvarspolitiske dimension. Igen: Danmark er udenfor. Det bliver i stigende grad et problem, og som det påpeges i rapporten, bliver det også formentlig i stigende grad et problem i forhold til vores NATO-medlemskab, som kan blive udhulet af den udvikling, der er i gang i EU.

Det retlige samarbejde: Det var meget uklart, hvad det retlige samarbejde ville føre til, da vi i 1992 formulerede de danske undtagelser. I starten talte man mest om mellemstatslige beslutninger, men med den seneste Amsterdamtraktat har man jo flyttet dele af det retlige samarbejde over i det egentlige EU-samarbejde, og dermed har man fået langt større effektivitet inden for især flygtningepolitik og civilret.

Der er aktuelt 120 initiativer på vej, der skal vedtages inden maj 2004, så Danmark vil ikke alene få, hvad der er blevet talt om som kopipolitik på det her område, men vi skal også have nogle meget hurtige kopimaskiner, hvis vi skal følge med. Så igen billedet af, at Danmark vil miste indflydelse; vi er ikke med dér, hvor det sker, og det er utilfredsstillende.

Til sidst: Unionsborgerskabet blev præciseret med Amsterdamtraktaten. Hermed fastslås det, at EU er et supplement til de nationale statsborgerskaber.

Jeg vil gerne til sidst sige, at det er vigtigt for Venstre at få et fuldt dansk medlemskab, og i